

De toekomst... De toekomst is iets wat nog moet gebeuren. Het lijkt ver, weg maar vandaag kunnen we zien dat het toch dicht bij ons staat.

De toekomst is onbekend, iets abstract. We kennen het verleden, we beleven het heden maar wat staat er ons eigenlijk te wachten in de toekomst? Vandaag komen we een stap dicht bij het antwoord op deze vraag.

Dat het speciaal ging worden dat wist ik al, nog voor ik er aan begon. Het zesde jaar, ons allerlaatste jaar....

Hoe je het ook draait of keert, er waren dit jaar wel wat dingen die ervoor zorgden dat het een ander jaar was dan de jaren ervoor. Online lessen, mondklappers, afstand houden, geen Italiëreis en zelfs nu een andere proclamatie. Maar toch was dit een geweldig jaar! Een jaar met veel goede herinneringen en een jaar waarin ik, en iedereen hier, veel heb bijgeleerd, over onszelf en over de wereld.

We hebben allemaal al een lange weg afgelegd, de ene wat langer dan de andere, maar vanavond staan wij hier allemaal samen om ons diploma te krijgen.

En ik ben echt niet normaal trots op ons!

Na deze avond is iedereen hier een stap dicht bij zijn eigen unieke toekomst, een toekomst waar wij de afgelopen jaren zo hard voor hebben gewerkt.

Er zitten hier voor mij tientallen leerlingen allemaal klaar voor de volgende stap.

Een stap die nog heel onwetend en spannend is maar een stap met heel veel nieuwe kansen en nieuwe vrienden. Een stap naar een nieuwe omgeving, meer vrijheid, iets meer pintjes op café en een stap dicht bij volwassenheid.

Sommigen zullen volgend jaar misschien op kot in Gent zitten, sommigen zullen beginnen werken en andere zullen binnen een jaar misschien de wereld op hun eigen houtje aan het ontdekken zijn. Maar allemaal zullen wij op onze eigen manier ons steentje bijdragen aan de maatschappij. .... Als dokter, als leraar, als sociaal assistent, als politiemans, verzorgende of misschien als nieuwe eerste minister van België. Maar allemaal zullen wij op onze eigen unieke manier van belang zijn in de wereld van morgen.

Vandaag zetten wij allemaal een stap in de toekomst.

Maar we zouden hier nooit zijn geraakt zonder de mensen die ons hebben geholpen.

De leerkrachten, die het hebben volgehouden met ons; in onze pyjama voor de computer tijdens de online lessen. Iedereen van het onthaal die ons gezaag over te laat komen door de bussen van De Lijn hebben moeten aanhoren ... bedankt om ons te begeleiden tot dit moment.

En natuurlijk aan onze ouders; bedankt om ons allemaal te helpen als we het nodig hadden en te luisteren naar ons uren lang geklaag over de leerkrachten, de lessen en het (veel te veel) huiswerk.

Vanaf de eerste dag in het middelbaar tot vandaag op onze proclamatie zijn we gegroeid.

Gegroeid naar de geweldige personen die hier vandaag staan om samen een hoofdstuk af te sluiten en de deur naar een nieuwe toekomst te openen.

We zijn er klaar voor: om als jonge volwassene de wereld vanaf nu zelf te ontdekken en zelf ervaringen op te doen.

Nu kunnen we genieten van een welverdiende vakantie!

Dankuwel